

عنوان مقاله:

نقش پیاده راه ها در ارتقاء سطح کیفی منظر شهری

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ایمان درینی - کارشناس ارشد مهندسی طراحی محیط زیست از دانشگاه تهران

اسما درینی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری از دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

ورود مهمان ناخوانده ای به نام اتومبیل در اواخر دوره قاجار به شهرهای ایران دگرگونی عظیمی در ساختار و چهره این شهرها ایجاد نمود. به نحوی که با گذشت اندک زمانی عناصر طبیعی و انسانی پیاده به حاشیه رانده شدند. شهرهای سنتی ایران که طی مدت زمان طولانی و با توجه به شرایط اقلیمی و الویت های شهروندان شکل گرفته بودند و به طرز قابل تحسینی پاسخگوی انواع نیازهای عملکردی، اجتماعی، فرهنگی و ... مردم بودند اینک دیگر آن قابلیت گذشته خود را نداشتند. بخش عمده فضاهای شهری ما تحت سلطه اتومبیل ها درآمد. کم رنگ شدن فضاهای شهری که می بایستی بستری برای تعاملات اجتماعی شهروندان باشند مسئله ای است که به سادگی نمی توان از آن چشم پوشی کرد. کاهش هرچه بیشتر برخوردهای چهره به چهره، کاهش سرانه فضای سبز، آلودگی هوا، افزایش حجم ترافیک، آلودگی صوتی و آشفتنگی بصری در منظر شهر همگی ناشی از پیشروی به سمت توسعه ناپایدار شهری می باشد. البته قابل انکار نیست که طی سال های اخیر اقدامات سازه ای نظیر پرداختن به موضوع پیاده و منظر شهری از سوی مراجع مرتبط برای بهبود وضع موجود شهرها صورت گرفته است. این نوشتار بر آن است تا با مدنظر قرار دادن این اقدامات در راستای نیل به اهداف توسعه پایدار شهری به بررسی جایگاه پیاده راه های درون محله ای و عناصر منظرساز آنها بپردازد تا از این طریق نقش این پیاده راه ها را در بازسازی منظر شهری و کاهش مشکلات دسترسی و آلودگی محیطی و مسائل اجتماعی - فرهنگی و ... را تبیین نماید. امید است که با بهسازی پیاده روها و احداث پیاده راه های جدید در شهرها مطابق با اصول علمی منظرسازی شهری و در نظر گرفتن مسائل اجتماعی و فرهنگی گامی هرچند کوچک در جهت بهبود کیفیت شهرهایمان برداشته شود و در نهایت هدف غایی یعنی رسیدن به توسعه پایدار شهری محقق گردد.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، منظر شهری، پیاده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290446>

